

saar for Creditforholdenes Vedkommende erkjendes, at dette i det Væsentligste vil være naaet, naar der samtidig med Forsikringsfrihedens Indtrædelse foresindes et henstigtsmæssigt bestyret, tilstrækkeligt sikret og et virksomt Tilsyn fra Regjeringens Side undergivet Forsikringsinstitut, der for Panthaberne afgiver en virkelig Garanti, og som derhos paa Grund af sin store Reservecfond vil kunne tilbyde saa billige Præmier, at navnlig den udenlandske Concurrence, der i disse Forhold meest vil være at frygte, ikke let vil kunne vente nogen om sig gripende Tilgang. Naar saaledes den bestaaende Forsikring var undergaaet den fornødne Omændring, og navnlig en ny Tarif for samme vedtagen, vilde altsaa efter Commissionens Mening Tiden til Forsikringsvangens Ophævelse og den bestaaende Forsikringsforenings Udsondring fra Statsstyrelsen og Overgang til Selvstyrelse være kommen.

En Medvirkning fra Interessenternes Side til disse Forandringer vilde vistnok billigen kunne fordres og derhos være ønskelig for Regjeringen. Commissionen maa derfor tilraade, at Forberedelsen til Forsikringsvangens Ophævelse og den nye Styrelses Ordning foregaaer derved, at et Repræsentantskab vælges til i Forening med Justitsministeren at tage Bestemmelse om de Forandringer, der bør indtræde i Tarifen, og om Sammensætningen af det nye Repræsentantskab og dets Valg ved de enkelte Interessenter, i Tilhede med hvad der ved Loven af 1857 blev indrømmet det for Landbygningernes Brandforsikring af Justitsministeren første Gang valgte Repræsentantskab.

Men da Endemaålet for Forandringerne dog maatte være Forsikrings Frijsørelse og Udsondring fra Regjeringen, maatte der tillige fastsættes en Tidsgrense, inden hvilken dette skulde naaes, hvilken passende kunde ansættes til 5 Aar, efterat den Lov, hvorved Bemyndigelse til det første Repræsentantskabs Valg gaves, var traadt i Kraft.

Det er forekommet Commissionen rigtigst, at Repræsentantskabet ogsaa i Forening med Justitsministeren kom til at forhandle og tage Beslutning om en Vedtægt for Forsikrings fremtidige Selvstyrelse og Ordningen af Re-

gjeringens Tilsyn, hvilken Vedtægt saaledes inden Udløbet af hine 5 Aar maatte være affattet og stadfæstet. Til samme Tid maatte da Fdg. 29de Febr. 1792 og de senere sig dertil sluttende Bestemmelser ophæves. Til Betryggelse for Creditforholdene samt til Sikkring for Kjøbstæderne og til Bevaring af Foreningens Soliditet maatte der derhos formeentlig ved Loven foreskrives visse Bestemmelser, som skulde optages i Vedtægten.

Med Hensyn til Valget af det første Repræsentantskab vilde det formeentlig være rettest at lade Assurancesummernes Størrelse i Kjøbstæderne bestemme det Forhold, i hvilket disse skulde have Indflydelse paa Valget, saaledes, at de Kjøbstæder, hvis Bygninger have en samlet Assurancesum af over 4 Millioner, men under 8 Mill. Rigsdaler, valgte een Repræsentant, og at de øvrige i samme Landskingskreds værende Kjøbstæder, hvis Bygninger tilsammen have indtil 8 Millioner Rd. Assurancesum, ligeledes i Forening valgte een Repræsentant, men naar de have denne eller over denne Sum, da to Repræsentanter. Der vilde derved efter den nedenfor giene Oversigt over Assurancesummerne for Kjøbstæderne i de forskjellige Landskingskreds blive valgt i det Hele 19 Repræsentanter.

Som Bestemmelser, der bør findes i den i Forening med Justitsministeren affattede Vedtægt, som skulde være den egentlige Grundlov for „den almindelige Brandforsikring for Kjøbstadbygninger“, efterat dennes Monopol er hævet, har Commissionen været enig i at foreslaae, at Foreningen beholder dette sit Navn, og at dens op samlede Formue bevares den, medens den paa den anden Side ogsaa bør vedblive at have den samme særlige Forpligtelse, som hidtil har paahvilet den, til at modtage til Forsikring enhver Kjøbstadbygning, der er forsvarligt indrettet mod Brandfare, uden Hensyn til Summens Størrelse, Bygningernes Anvendelse eller Eierenes Personlighed, ligesom Forsikringen ogsaa som hidtil maa være bygget paa det gjensidige solidariske Ansvar i Forhold til de enkelte Forsikringssummers Størrelse.

Der bør dernæst efter Commissionens Forening ei i Vedtægten faaves Bestemmelse om, at Brandhjælpen skal anvendes til de afbrændte eller beskadigede Bygningers Gjenopførelse.